

[Kurt Brauer.]

som hr. Kristen Østergaard siger, og jeg må da bare sige: ja men hvad er det nu for et misbrug; der er tale om? Ja, der er tale om, simpelt hen, at flere og flere mennesker mener noget andet end hr. Kristen Østergaard og end de militærvenlige partier, og det er selvfølgelig misbrug i de militærvenlige partiers øjne; det er misbrug, hvis man mener noget andet end de. Det, der sker, er simpelt hen, at de værnepligtige kommer ind og opdager, at det er galimatias at beskæftige sig med det foretagende, og at de af politisk-moralske og etiske grunde kommer i tanker om, at dette kan anstændige mennesker ikke have noget med at gøre, og så forlader de det. Det kan man selvfølgelig kalde misbrug; det er klart, men jeg kan bare ikke se, at der er tale om et egentligt misbrug. Der er tale om, at man simpelt hen skifter opfattelse, at man har en anden opfattelse end hr. Kristen Østergaard.

Hr. Kristen Østergaard siger også, at han gerne vil have en nøjere undersøgelse, og han frygter mig ikke. Det er jeg selvfølgelig glad for, for jeg ville da nødig være en bussemænd, som folketingets medlemmer gik rundt og var bange for, og jeg kan da også trøste med, at det er et absolut parlamentarisk initiativ, som mine ord om en anden metode at se folketsmedlemmernes mening på hentyder til.

Hr. Skovmand vil også gerne have sagen i udvalg. Han er i øvrigt imod mit forslag om en lovændring, men det er bare sådan, må jeg sige til hr. Skovmand, at det er med lovens bogstav, jeg i et spørgsmål stillet til forsvarsministeren tidligere i år er blevet afvist. Det er lovens bogstav, der gør det muligt for forsvarsministeren at administrere, som han gør nu, og derfor tror jeg, at man på længere sigt burde beskæftige sig med en egentlig lovændring, så ikke enhver tilfældig minister kan komme og beslutte sig for, at nu skal principperne ryge fløjten, for nu er procenten steget så og så meget over det, som han finder hans princip kan holde til. Det må vi simpelt hen forhindre på læn-

gere sigt. Hr. Skovmand kan heller ikke med sine principper være tjent med, at vi til evig tid skal have en sådan retsløs tilstand på dette område. Principper er noget, som vi må have nedfæstet, og det kan ikke nytte noget, at nogle ministre med en sådan lov i hånden kan få lov til at lave om på det hele.

Ja, hr. Kjær Rasmussen skal naturligvis blot have tak både for de oplysninger, hans tale indeholdt, og for den støtte, der var i hans ord.

Til den fg. forsvarsminister har jeg ikke mange bemærkninger. Jeg hæftede mig ved ministerens ord om kassationsprocenten, som nu skal nedsættes. Ja, så desperat er man altså: først kaster man sine principper om, hvad der er etik og moral, og hvornår folk skal have lov til at blive militærnægtere; af vejen i panisk rædsel for, at ens legetøj skal ryge fløjten. Det næste, man siger, er, at nu skal de syge og de værkbrudne også ud og springe soldat, for den er jo helt gal, de unge mennesker vil ikke have med forsvaret at gøre, så de, vi hidtil har kasseret som tjenstudygtige, skal altså ikke længere kasseres alle sammen, nogle af dem bliver vi nødt til at mase ud i tjeneste, for vi er hundeangst for vores lille legetøj.

Hele behandlingen her; så kort den har været, gør, at jeg må se i øjnene, at man absolut vil undgå en afstemning om det, som vort forslag indeholder, og nu kommer jeg så til den metode, som jo ingen skal frygte, idet jeg er kommet i tanker om, at man kan lave et forslag om motiveret dagsorden, og det har jeg da gjort. Det lyder som følger:

„Idet folketinget konstaterer, at forsvarsministeren har ændret hidtidig praksis med hensyn til behandling af ansøgninger fra værnepligtige, der søger overførsel til civilt arbejde efter at have påbegyndt tjeneste ved forsvaret, pålægger tinget forsvarsministeren at vende tilbage til den tidligere anvendte praksis og går herefter over til næste sag på dagsordenen.“

Vi får på den måde lidt tid, og så kan vi